

# Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

## ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.  
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.  
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

## Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

## Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», str. Măcelarilor Nr. 45.  
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

## INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.,  
rândul cu litere garmond.

## Ziua morții Marelui Andreiu.

Sibiu, 28 Iunie n.

Măne, Marți, în 16 Iunie v. se împlinesc earăși un an, — e al patruzeci și doilea, — dela moartea Arhiepiscopului și Mitropolitului *Andrieu baron de Șaguna*, reîntemeietorul mitropoliei noastre și organizatorul bisericii ortodoxe naționale. Cuvine-se deci se consacram câteva cuvinte memoriei sale în veci binecuvântate. În anii primi dela moartea sa preatimpurie l am jelit mult, l-am deplâns cu multă durere, pentru că mare a fost pierderea pe care am îndurat-o; dar din an în an figura dispărutului din lumea aceasta a devenit tot mai mare înaintea ochilor noștri și tot mai puternică convingerea în noi, că *Șaguna* trăește încă și va trăi în veci, în neperitoarele sale plâsmuiri pe cari ni le-a lăsat drept moștenire și prin sfaturile sale înțelepte pe cari ni le-a dat la diferitele ocazii. Virtuțile, faptele, ideile sale vor fi pururea vii înaintea noastră.

Dacă venim și acuma, după patruzeci și doi de ani, să ne aducem aminte de marele nostru defunct și de ziua morții sale, nu mai e pentru a-l deplânge și a-l jeli, ci pentru a ne revoca în memorie datorințele sfinte pe cari le avem de a *conserva și apăra tot ce am moștenit dela el* și de a pune în practică largă învățăturile pe cari ni le-a dat până se afla în viață, și cari și astăzi sunt tot atât de înțelepte și de actuale, ca atunci când au eșit din gura, ori din condeiul marelui nostru Arhiepiscop.

Că ce comori mari avem, lăsate nouă de *Șaguna*, în mitropolia reînființată de el, în legea fundamentală a bisericii noastre naționale, în institutele de învățământ, în fundațiunile sale și în instituțiunile create de el, — e lucru în deobște cunoscut, care a fost scos la iveală de nenumărateori, la diferite ocazii. Nu mai insistăm deci de astădată asupra lor. Din înțeleptele sale îndemnuri și învățături va fi bine se desprindem însă când și când câte una, pentru a da ocaziune celor chemați, ca se mediteze asupra lor și se caute a le valora, punându-le în practică.

Ne gândim de astădată la aceea ce spunea *Șaguna* înainte cu patruzeci și nouă de ani în vorbirea cu care a deschis în Alba-Iulia adunarea generală a «Asociațiunii», ca prezident al ei, când desvôltând pe larg ideea muncii, a arătat, că poporul nostru nu are trebuință de îndemnuri ca se muncească, pentru că e harnic din fire, ci are trebuință de povețe practice, cum se muncească, pentru că munca sa să-i aducă foloase *lui*, nu altora.

...»După convingerile mele, — spunea atunci *Șaguna*, — pe cari mi le-am câștigat despre poporul nostru, cutez a afirma, că el nu are atâta lipsă de învățătură ca să fie muncitor, căci el este în faptă muncitor, ci are lipsă de povățuire *cum să-și facă munca sa*,

va se zică, cum să fie muncitor, ca apoi potrivit muncii și sudoarei sale se aibă cât se poate mai mare folos... munca sa, să o facă cât se poate de productivă, căci productivitatea, adevărat progresul ce-l așteaptă muncitorul dela munca sa este condiționat dela modul lucrării. Fericit așa dară este acel lucrător, care știe să lucreze și să muncească după lumina minții sănătoase și regulate prin știință și experiență, care nu este înamorat în sine și în obiceiuri stângace, care mai înainte *gândește și judecă* despre munca ce vrea se o facă, apoi se pune cu tot adinsul la lucrare»...

Ce program frumos de muncă pentru intelectualii noștri se cuprinde în aceste puține cuvinte, cu adânc înțeles și acuma, după aproape cincizeci de ani de când ele au fost rostite de Marele Andreiu. Cât de puțin s'a făcut în acești cincizeci de ani, și cât de mult s'ar fi putut face, pentru că se știe fiecare din noi să *gândească și să judece* bine înainte de a se apuca de ceva, pentru că numai atunci întreprinderile sale pot se fie încoronate de succes! Și cum ne-am obișnuit se facem tocmai contrarul, — să nu ne prea gândim, să nu judecăm cu mintea calmă, ci să ne luăm după sentimentele inimei (batjocorind și înfruntând pe ceice judecă cu mintea) și să ne aruncăm în aventuri, din cari numai perderi putem să avem, nu foloase!

Nu intrăm în explicări; insistăm însă, ca să ne însemnăm bine toți aceea ce ni-a spus *Șaguna* înainte cu aproape cincizeci de ani, anume: că nu de îndemnuri la muncă, — făcute câte odată de aceia, cari cam încunjură munca, — are trebuință poporul nostru, ci de sfaturi bune, că *cum* să muncească: gândindu-se întâi bine și judecând bine asupra muncii pe care vrea să o sevărească. Să se ferească deci de cheltueli zadarnice, de risipă, de datorii făcute numai în scopul de a și satisface pasiunile și pornirile rele, — pentru că toate acestea îi duc la ruină, mai curând ori mai târziu. Se gândească și se judece fiecare din noi când vrea se facă ceva, pentru că lucrarea sa să poată fi folositoare și binecuvântată; să gândească mult și să judece cu dreptate, așa cum avea obiceiul să gândească și să judece el, *Marele nostru Andreiu*, pe care, cum am spus, nu-l mai jelim, nu-l mai deplângem, ci avem să-l glorificăm la fiecare ocaziune dată, ca pe cel mai mare binefăcător al bisericii și al neamului. Să-l glorificăm și să-l imităm, în virtuțile frumoase pe cari le-a avut și în faptele mari pe cari le-a sevărsit, — nu pentru sine, ci pentru binele obșteșc, — iar învățăturile sale înțelepte să ne servească de itinerar în calea vieții, care apoi luminoasă și dreaptă are să ne fie, pentru că el, *Marele Andreiu*, n'a umblat și n'a îndemnat nici pe alții se umble, decât numai pe calea *adevărului* și a *dreptății*!

## Contele Apponyi la Brașov.

(b.) Sâmbătă, la 19 Iunie n. contele Apponyi a ținut o conferență în Brașov, în sala festivă a gimnaziului sășesc. Au asistat șefii autorităților și în covârșitoare preponderanță public maghiar la expunerile contelui asupra «războiului mondial». Chintesența memorabilei conferențe a contelui Apponyi a fost, că: «acum ori niciodată uriașul rus trebuie învins, ca nu mai târziu să-l avem cu înzecite puteri potrivnic, într'un timp, când poate nu vom mai fi în stare a ne măsura cu el... Voința pentru biruință nu trebuie să slăbească în fiii monarhiei noastre, deoarece ideea unei subjugări din partea Rusiei, care ar însemna, ca mai târziu se fim siliți a lupta pentru scopurile ei, are în sine ceva înfiorător... Dar mulțămită lui Dumnezeu, — a zis contele, — eventualitatea de a fi învinși astăzi este mai depărtată ca orișicând... Jertfele popoarelor aliate și eroismul soldaților noștri au desevărsit acest lucru... Intre acestia Maghiarul deține un loc de onoare... *Dar acest eroism merită răsplătă, și nu există putere, care după finirea războiului să i mai conteste drepturile ce revin națiunei maghiare*», — astfel a sfârșit contele Apponyi prelegerea sa.

Domnul contele Apponyi a vorbit cum nu se poate mai bine ca fruntaș al partidului independist; ba încă mai mult. D-sa și-a închipuit, că vorbește în numele unei armate maghiare independente când a accentuat numai și numai eroismul soldatului maghiar, care merită recompensa mare, pe care contele o reclamă într'o nebuloasă formă a acordării unor drepturi pe seama națiunei maghiare pentru după războiu.

Domnul contele ca bun creștin și mare catolic mulțamește întâi lui Dumnezeu, și apoi bravului soldat maghiar, cari singuri duc la învingere armata austro-ungară. Și are toată dreptatea, căci fără ajutorul lui Dumnezeu în prima linie nu este cu putință strădania oamenilor. Cât însă pentru armata austro-ungară, ea se compune și din alți oameni, nu numai din Maghiari. Armata austro-ungară o alcătuiesc astăzi toți junii dela 18 ani până la bătrâni de 50 de ani ai vârstei împlinite din poporațiunea monarhiei de 51 milioane cetățeni, deci toți cei găsiți apti pentru apărarea gliei și a dinastiei.

Oastea noastră, zicem a noastră, în contrast cu cea a dlui contele Apponyi, care vrea se facă lumea mare a crede, că «tot ce e om, trebuie se fie om și maghiar», se compune astăzi din rotund 5 milioane de oameni cel puțin, — va se zică 10 la sută a popoarelor monarhiei. Maghiarii să evaluează pe ei fără de nici un control la 10 milioane. Admitem acest număr, și constatăm pe temeiul acesta, dealtcum discutabil, că soldații neaoș maghiari dau un contingent procentual de 1 milion. Foarte bine, Nu

contestăm absolut eroismul acestui milion de luptători în actualul războiu, ci ne închinăm chiar virtuților militare ale rasei maghiare. În același timp însă, aceleași virtuți trebuie să le admitem și pentru celelalte 4 milioane de ostași nemaghiari, între cari sunt 2 milioane de Slavi, 1½ milioane de Nemți și cel puțin ½ milion de Români, cari orice ar zice dl contele Apponyi, trag în cumpăna sorții acestei monarhii cu mai formidabilă greutate decât toate frazele cumpănite și pline de tendență ale iscusitului conferențiar dela Brașov.

Este prea ingrat rolul ce și l-a luat contele Apponyi tocmai în aceste momente grave istorice, când solidaritatea popoarelor din monarhie s'a impus ca o impetuoasă forță în fața dușmanilor externi, și e de neînțeles, ca un bărbat de stat maghiar de cultură europeană să se preteze la un debut atât de șovinist, din interese de partid absolut particulare și fără nici o importanță pentru marile probleme ce sunt pe cale de a fi deslegate astăzi în scopul mulțămirii tuturor popoarelor din vasta împărăție a glorioșilor Habsburgi.

Când astăzi se dă cea mai crâncenă luptă pentru apărarea Tronului nostru, pentru apărarea marelui puteri, ce este Austro Ungaria, de al cărei viitor este legată strâns și nealterabil și întreaga existență a Maghiarilor, nu este destul de condamnabilă politica de bâlcu, pe care o face contele Apponyi în piața Brașovului, la granițele României!

Cu o astfel de marfă contele Apponyi nu-și va putea face afacerile d-sale, ci mai curând va duce la faliment întreaga întreprindere de captație a aliaților noștri germani, la care speculează contele, în detrimentul majorității popoarelor din monarhie.

Drepturile ce vor reveni națiunei maghiare pe urma acestui război, și pe cari contele Apponyi caută de pe acum să le sconteze în defavorul celorlalte neamuri, nu le va stabili d-sa, ci distribuirea premiilor pentru adevăratul patriotism nefățărît și în recompensa jertfelor aduse pe altarul patriei se va face de cătră alte foruri, superioare și absolut neinfluențabile de verva agitatorică chiar și a unui Apponyi. Și poate contele Apponyi să mai vorbească cât îi place la Brașov și aiea, vorbele astăzi nu mai numără nimic, ci faptele hotăresc. Iar noi Români din monarhie avem nădejdea fermă în biruința cauzei noastre naționale, în cadrul statului ungar, care nu se sprijinește pe vorbe, ci se bizue pe cele mai nerăsturnabile probe ale loialității noastre față de tron și patrie, ale vitejiei românești neîntrecute și a jertfei de sânge ne mai pomenite ce aducem astăzi, cu celelalte popoare împreună, pentru victoria și gloria tronului și a patriei, dar și pentru binele și fericirea din viitor a tuturor popoarelor monarhiei noastre.

**Venezii la Monarhul.** Joi, înainte de amiază, sute de mii dintre locuitorii Vienei, bărbați și femei, s'au adunat în fața palatului din Schönbrunn, pentru a manifesta din prilejul recuceririi Lembergului. La orele unsprezece Maiestatea Sa, Monarhul, a apărut pe balcon, aclamat fiind cu frenezie de mulțimea însuflețită. S'a arătat pe balcon și moștenitorul tronului, Arhiducele Carol Francisc Iosif, și Arhiducesa Zita, având în brațe pe cel mai mare prințisor. Au eșit pe balcon și ceilalți membri ai casei domnitoare, aflători în Viena. Pimarul Vienei, domnul Weisskirchner, a ținut apoi o scurtă vorbire, în care a tâlmăcit Maiestății Sale sentimentele de bucurie ale populației vieneze pentru frumoasa învingere dela Lemberg, iar Maiestatea Sa a răspuns cu glas tare și respectat, că mulțimește pentru semnele de credincioasă alipire și se bucură, că știrea fericitoare despre reocuparea Lembergului a provocat manifestări atât de însuflețite la populația iubitei sale capitale Viena. «Nu numai cu bucurie, — a continuat M. Sa, — ci și cu mândrie pot să privească locuitorii orașului Viena la aceasta învingere de mare însemnătate, la care, ca și la alte lupte de mai înainte, au luat parte și fiii și incununați cu glorie. Cu recunoștință plină de grațitudine mă gândesc de nou la jertfele pe cari le-a adus populația remasă în capitală, căutând se resfire grijile și sarcinile acestor zile grele și se vindece ranele pricinuite de război. Sunt convinge, că populația Vienei rămâne statornică în atitudinea ei patriotică până la ziua în care, dacă așa vrea și Dumnezeu, pacea victorioasă și onestă va oferi popoarelor mele chizășia acelei bunăstări, a cărei dezvoltare a format cea mai frumoasă problemă a vieții mele». Vorbirea a făcut impresie adâncă asupra mulțimii, care între aclamări sgomotoase s'a resfirat pe la amiază.

## Răspuns

la „Reflexiunile“ părintelui Dr. Ioan Stanciu, privitoare la „Propunerea părintelui econom C. Nazarie“.

De Ioan Popa, paroh.  
(Urmare.)

Și vremea trece. Anii pe nesimțite se scurg. Și iată-ne învăluți și cuprinși de-o rustificare nesimțită. Iată pe gimnazistul idealist și înflăcărat, pe seminaristul conștiinții și ambițios de odinioară, că se poticnește, că-i vine cu greu să pregătească o lucrare pentru cutare conferință, — se rotească o predică liber, se primească una sau alta din propunerile salutare, cari cer o stăruință mai încordată, o muncă mai înțepită, o cultivare proprie și reciprocă.

Iată deci de unde provine atâta greutate, atâta tânguire și nepăsare de slujbă, când e vorba de vre-o inovație sau schimbare mai folositoare, de unde atâta mulțămire și împăcare de sine «că noi avem destul de lucru... atâtea năcazuri... și noi facem destul».

Ba ajungem se mai cădem și în slăbiciuni și greșeli, despre cari nu prea voim se ne dăm seama și pe

cari, fiind că noi ne-am desobocinuit de-a mai stăruim în jurul cărților, le comitem, căutând să înăbușim încă în fașe cutare intențiune bună, ori îndemn curat, ce s'ar propune și ar reclama vre-o cerință de muncă mai stăruitoare, punând astfel zăgaz unei propășiri mai pronunțate și împedcând și pe cei puțini dornici de-o schimbare a stărilor din trecut. Ajungem să ne socotim în șirul acelor, cari aproape în orice îndrumare nouă, în orice propunere, văd lucruri imposibile, *ideale irealizabile*, tabloul trist, pe care un bun scriitor ni-l înfățișează astfel:» Așa e, *lipsa unui ideal face imposibilă chiar concepția lui*. Cu toate acestea, nimic decât lipsa unui ideal, un ideal moralizator și întăritor, care să ne lumineze mințile și încălzască inimile, nu e mai mult cauză derivată a relelor de cari suferim; căci nu e vorba de idealul contemplării mistice, sau al lumii viitoare, — este tot viața reală în care trebuie să muncim și suferim, — dar e vorba de idealul ordinei și armoniei vieții, de idealul Adevărului, Binelui, Frumosului, *care nu va fi niciodată realizat în întregimea lui, dar ne va invita totdeauna a tinde către dânsul a ne eșalona o direcție în care să stăruim, a ne fixa un fel pentru atingerea căruia să orientăm toate năzuințele, să concentrăm toate forțele noastre, a imprima vieții un caracter moral pentru a o face mai bună și suportabilă de cum e.* (Cesar P. Oardă, «Raze de lumină» p. 38. 37)

Ar fi deci de dorit, ca să se găsească mijloce, cari și după pășirea în viață, după ocuparea vre-unui post de paroh, se mențină măcar în parte legătura și continuitatea de muncă, de hărnicie și de stăruință a anilor de studii, — prietenia cu lumea cărților, și atunci și numai atunci se va vedea și cunoaște îndată, că *biserica noastră într'adevăr s'a premenit cu puteri viguroase și conștiințe de ce se petrece în jurul lor.*

Intre altele, țin să amintesc cel puțin două. Prima: îndatorirea conducătorilor tractuali, a protopresbiterilor, sprijiniți de Preaveneratul Consistor, de-a ținea prin diferite probleme trebuincioase în parohii, prin studii și lucrări de seamă, pururea vie dragostea de muncă în rândul preoțimeii tinere și mature. O îndatorire ce s'ar putea ușor îndeplini. În multe locuri și părți și pe toate terenele atât e de făcut la noi, încât multe rânduri de preoți harnici vor trebui să se perondeze, până să se ajungă la o schimbare priincioasă a stărilor vechi, barem în parte.

A doua: defecarea predicii de obligativă pentru toate slujbele liturgice din Dumineci și sărbători. A-

ceasta și din motiv, că ajungând *preotul să fie aceea ce se așteaptă, o putere culturală de prima calitate*, în parohia sa, atunci *care va fi arma primă prin care va căuta să deuteze, să se distingă?* Nici că mai începe îndolială, ea nu va putea fi alta, decât *nu-mai cuvântul lui Dumnezeu: predica!*

\*

Aceste descrieri de păreri și credințe m'au îndemnat se primesc propunerea părintelui econom Nazarie. Să ostenească asupra ei, să pun cuvânt bun pentru introducerea ei și la noi. Și nu doară că ași vedea în ea o putere supranaturală, care singură numai se poată schimba totul, să umple toate golurile, să îndeplinească toate lipsile. Așa ceva nici că putem aștepta și nici nu ar fi cu puțință. Ci am stăruit, fiindcă am aflat în cuprinsul ei un îndemn remarcabil, care poate pune temelie puternică mai multor începuturi salutare: mai ales introducerii regulate a predicii. Și oricât de neînsemnat lucru s'ar părea unora, totuși va fi un început dintre cele mai de seamă în dezvoltarea culturală a bisericii noastre. Și să arăt de ce. Ajungând la sistemizarea predicii, am ajuns totodată și la alte începuturi. Căci înțeleg și vorbesc de-o sistemizare de predici, pregătite prin muncă și studiu, și nu «improvizate», pe cari le cred unii mai potrivite și mai folositoare. «Ear dacă se susține contrarul, apoi se dorește și la noi să se predice, ca la popoarele apusene, cu o cultură înaintată, ceea ce e foarte greșit», — spune părintele Dr. Stanciu. Nu-l pot înțelege nici decum, că poate veni cu astfel de păreri. Să predicăm adecă nepregătiți?... «Doară 10—15 minute, zice frăția sa, ori care paroh poate vorbi credincioșilor săi despre unele chestiuni importante, fără mult studiu și pregătire!» Eu în studiul meu am arătat, că a predica e o datorință de căpetenie a preotului. Cum are să fie predica și la ce grad de cultură să se țină, n'am stăruit, și țin de superfluu și de astădată. Căci nu-mi pot închipui, ca vre-un predicator să fie atât de neprecut să nu țină seamă de cunoștințele credincioșilor și astfel să le frângă învățăturile pe cari să nu le poată mistui, să vină cu cine știe ce învățăături înalte. Treptat... treptat va trebui însă să tindem cu toții, ca să ni-i cultivăm și să ajungem și la noi treapta unui popor înțelegător. Sau doară limba noastră populară e atât de săracă, încât să nu poți cuprinde pe înțelesul poporului și lucruri mai înalte? Eu o știu și o cunosc destul de bogată. Totul atarnă dela destoinicia predicatorului.

(Va urma).

## Războiul.

În Galiția Rușii se opintesc din toate puterile, ca se oprească în loc înaintarea trupelor aliate, germane și austro-ungare. Au adus puteri nouă, numeroase, și într'un loc, aflându-se în preputere, au spart frontul nostru, dar au fost respinși iarăși îndărăt. În alt loc au recurs la o înșălătorie. Înaintau în rânduri compacte spre trupele noastre, fără arme și cu mâinile ridicate, ca semn că vreau să se predece. Ai noștri au sistat focul. Când au fost apoi Rușii lângă trupele noastre, cei cu mâinile ridicate au aruncat bombe asupra soldaților noștri, iar cei dindărătul lor, alte rânduri compacte, au deschis focul. O zi întreagă a ținut lupta, până au putut fi siliți Rușii să se retragă... Pe celelalte locuri situația e bună. Trupele aliate au cucerit teren nou, în Galiția și în Polonia.

La frontul italian situația e cea veche: atacuri desperate din partea trupelor italiene, însă fără succes. Le resping cu ușurință soldații noștri. Dela apus vin știri despre mici succese, pe cari le-au avut Nemții asupra Francezilor. În general însă situația e neschimbată și acolo.

## NOUȚĂȚI.

**Parastas.** Astăzi, Luni, la orele 8 dimineața s'a celebrat parastas solemn în catedrala din Sibiu pentru odihna sufletului Arhiducelui *Francisc Ferdinand*, Moștenitorul de tron austro-ungar, și a soției sale, Principesa *Sofia*, asasinați ambii anul trecut în Saraiievo. A pontificat Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*, asistat de P. C. Sa, Protosincelul *Dr. Eusebiu R. Roșca*, director seminarial, de domnii Mateiu Voileanu, Lazar Triteanu, Dr. Ioan Stroia, Dr. A. Crăciunescu și de diaconii Demet. Câmpeanu și Dr. Oct. Costea. Au participat mulți domni ofițeri și soldați. La fine Escelența Sa, Arhiepiscopul și Mitropolitul *Ioan Meșianu*, a rostit o cuvântare ocazională, osândind în ea asasinatul sevârșit în Saraiievo, care a dat naștere groaznicului război mondial. S'a cântat apoi imnul casei domnitoare.

**Înștiințare.** Aduc la cunoștința membrilor sinodului protopresbiterial al tractului *Ilia*, că din cauze neprevăzute, neputându-se ținea alegerea de protopresbiter la terminul fixat din 20 Iunie a. c. st. v. se va ținea *Luni în 22 Iunie a. c. st. v.* Sibiu, 15 Iunie 1915. *Dr. George Proca*, com. cons.

\*

## FOIȘOARĂ.

### Dela „Academia Română“.

— Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în 1914—1915. —

(Urmare.)

f) Tomul XXXVII — Memoriile Secțiunii literare, se află sub tipar și au apărut până acum:

Duiliu Zamfirescu, Sufletul războaielor în trecut și în prezent;

Al. T. Dumitrescu, „Trâmbița românească“. Manifest public, patriotic și revoluționar, compus în versuri și tipărit la 1769 de Ionăchiță Văcărescu, pentru strângerea voluntirilor români sub steagurile pol-polcovnicului Nazarie Carazin. Cu un studiu introductiv.

Duiliu Zamfirescu, Bosforul și Dardanelele față de interesele românești.

g) Tomul XXXVII — Memoriile Secțiunii istorice, se află încă sub presă și conține următoarele:

N. Iorga, Venetia în Marea Neagră. III: Originea legăturilor cu Șeșan cel Mare și mediul politic al dezvoltării lor;

N. Iorga, Pilda bunilor Domni din trecut față de școala românească;

N. Iorga, Scrisori înedite ale lui Tudor Vladimirescu;

N. Iorga, Activitatea culturală a lui Constantin Vodă Brâncoveanu și scopurile Academiei Române;

N. Iorga, Opera de istoric a Regelui Carol;

N. Iorga, Neamul Agarici. — Răzeși fălcieni și vaslueni;

N. Iorga, Imperialismul austriac și cel rus în dezvoltare paralelă;

N. Iorga, Privilegiile Șangăilor dela Târgu Ocna;

N. Iorga, Câteva știri despre comerțul nostru în veacurile al XVII-lea și al XVIII-lea;

Vasile Pârvan, Cetatea Ulmetum. III. Descoperirile ultimei campanii de săpături din vara anului 1914;

N. Iorga, Dreptul la viață al statelor mici;

N. Bănescu, Un dascăl uitat, Grigore Pleșoianu;

N. Iorga, Dardanelele. Amintiri istorice; Vasile Pârvan, Z'dul cetății Tomi;

N. Iorga, Câteva lămuriri nouă cu privire la istoria Românilor;

h) Tomul XXXVII — Memoriile Secțiunii științifice, se află de asemenea sub tipar și cuprinde:

Dr. Gr. Marinescu, Natura și tratamentul paraliziei generale și tabesului;

G. N. Fintescu, Fluturașul Yponomeuta Mallinella în România, Biologie, fitopatolo-

gie, caractere exotice și mijloace de combatere;

General Gr. Crăinicianu, Despre războiul european;

Dr. N. Leon, Contribuțiuni la studiul parazitologiei în România;

Dr. I. Nițescu, Cercetări comparative asupra valorii nutritive a porumbului vechi și nou.

2 În conformitate cu deciziunea din 1905, s'a tipărit în traducere franceză broșura: *L'Académie Roumaine en 1913—14* Discours et rapports officiels, cuprinzând rapoartele secretarului general despre lucrările anului trecut și ale sesiunii generale, precum și raportul comisiei permanente a bibliotecii, personalul cu oficiile Academiei în 1914—15 regulamentul premiilor și lista publicațiilor Academiei.

3 Din Discursurile de recepțiune ținute la sesiunea trecută s'au tipărit:

Din viața și activitatea lui Spiru Haret, rostit la 16/29 Maiu 1914, de G. T. Teica, — cu răspuns de St. C. Hepites;

În memoriul Constantinii Erbiceanu, rostit la 28 Maiu (10 Iunie) 1914 de Vasile Pârvan, — cu răspuns de N. Iorga.

4 În ședința dela 15/28 Maiu 1913, ați decis publicarea unui volum comemorativ despre răposatul Gr. M. Buiucliu, care a dăruit toată averea sa Academiei. Această publicațiune, apărută sub îngrijirea colegului nostru, d-l bibliotecar I. Bănu, poartă

titlul: Grigore M. Buiucliu, 1840—1912 — Testament — Biografie — Familia Buiucliu — Armenii și Românii: O paralelă istorică de N. Iorga — Catalogul Bibliotecii armenesti, — și formează un volum de 113 pag. în 4°.

5. Pentru a se aduce la îndeplinire deciziunea Domniilor Voastre din 27 Maiu (9 Iunie) 1914, s'a tipărit, sub supravegherea secretarului Domniilor Voastre general, I. Kalinderu, Cuvântări ținute la serbările de fine de an ale Institutului Ion Ottetelesanu dela Măgurele (Ilfov), urmate de cuvântările rostite la înmormântarea răposatului I. Kalinderu și de acte privitoare la Institut, — alcătuit un volum de 156 pag. în-8°.

6. În afară de memoriile tipărite în Anale, starea celorlalte publicații ale Secțiunilor este următoarea:

— Publicațiile Secțiunii literare:  
a) Publicațiunea Din Viața poporului român a crescut cu următoarele lucrări:

XXIV. Cromatica poporului român de Tudor Pamfile și Mihail Lupescu, lucrare în care s'au adunat din literatura populară publicată, cât și din eulegere directă din popor — o largă informație despre mijloacele și practicile întrebuințate în vâpsitorie de poporul român din toate țările;

XXV. Diavolul — Învrăjbitor al lumii, după credințele poporului român de Tudor Pamfile. Această lucrare cuprinde un capitol din descrierea acelei mentalități a po-

**Distincția moștenitorului de tron.** Majestatea Sa Monarhul a conferit arhiducelui moștenitor de tron *Carol Francisc Iosif* marea cruce a ordinului Sfântul Ștefan.

**Al doilea general-colonel.** Majestatea Sa, Împăratul și Regele Francisc Iosif I, a numit general-colonel pe șeful statului de major austro-ungar, generalul *Comrad de Hötendorf*. E al doilea general-colonel în armata noastră, având rangul acesta, afară de el, numai arhiducele *Eugen*.

**Orfanii Arhiducelui.** Copiii regretatului arhiduce și moștenitor de tron Francisc Ferdinand au sosit din castelul dela Conopist la Viena. Cel mai mare, prințul *Maximilian*, face examenul de a III. clasă gimnazială la școala dela Schotten în Viena, iar prințul *Ernest* se supune examenului de primă în prima clasă gimnazială. Pe ziua de astăzi, 28 Iunie, când se împlinește anul dela moartea părinților lor, micii prinți orfanii împreună cu sora lor, prințesa *Sofia*, sunt așteptați la *Artstetten*, unde părechea moștenitoare a tronului își doarme somnul de veci.

**Prețuri maxime pentru recoltă.** S'a publicat ordinațiunea ministerială, prin care prețurile maxime pentru grâul anului acestuia se stabilesc astfel pentru întreg Ardealul: Din 10 până la 20 Iulie 41 cor. Din 21 Iulie până la 31 Iulie 39 cor. Dela 1 August până la 20 August 38 cor.; iar de aci încolo 37 cor. de majă metrică. Prețul săcării e 32, 31 și 30 cor. de majă metrică. Orzul și ovășul se va vinde cu 28 cor. de majă metrică.

**Distincție.** Generalul *Mackensen*, cu prilejul victoriilor galițiene, a fost numit de feldmareșal din partea împăratului Wilhelm.

**La penzie.** Mare agitație stăpânește în Franța, — ser e un corresponsent din Elveția, — spiritele sunt neliniștite în urma zădărnicei ofensive din urmă a trupelor franceze. Numeroși generali francezi au fost trecuți la penzie.

**Ca urmaș al generalisimului Nicolae Nicolaevici** este considerat generalul *Ruski*, care a fost zilele acestea primit în audiență la Tarscoe-Selo.

**Moarte de erou.** A căzut pe câmpul de război, în luptele din Bucovina, contele *Nicolau Zichy*, deputat în camera ungară. Decedatul era de 58 de ani. A intrat în armată când a izbucnit războiul, ca voluntar și ca sergent major la husari.

† **George Cosma**, administrator economic în Timișoara, după lungi și grele suferințe a răposat în Domnul la 24 Iunie 1915 st. n. la orele 2 p. m. în etate de 39 ani. Rămășițele sale pământești s'au depus spre odihnă vecinică după ritul gr. or. român la 26 Iunie 1915 st. n. la 10 ore a. m. din sânta biserică gr. or. română din Timișoara-Fabric în cimiterul de lângă strada Buziaș. Odihnească în pace!

**În amintirea scriitorilor.** S'a constituit în Paris un comitet, ca să adune contribuiri în scop de a înălța o statuie, care să nemurească memoria tinerilor scriitori francezi căzuți în război.

populului nostru, care se află între religie și mitologie;

XXVI. Cerul și podoabele lui, după credințele populului român, de Tudor Pamfile. Este un tratat de astronomie populară mult mai bogat decât lucrarea d-lui I. Otescu, publicată în Memoriile Secțiunii literare, Anale XXIX;

XXVII. Credințe și superstiții ale populului român de Artur Gorovei. Culegere de 4549 superstiții și credințe ale populului despre 674 lucruri.

Toate aceste volume sunt înzestrate cu glosare, aducând astfel bogate contribuiri pentru studii asupra limbii și pentru întocmirea Dicționarului;

b) Evenimentele mari care se desfășoară au împiedecat atât pe d-nii D. G. Kiriac și T. Bredeceanu să urmărească adunarea de arii populare, cât și pe d-l Iosif Popovici să studieze dialectul românesc din Maramureș, lucrări hotărâte de secțiunea literară și pentru a căror aducere la îndeplinire s'au pus la dispoziție mijloacele trebuitoare.

Tot din această cauză a fost împiedecată darea la tipar a culegerii de poezii populare românești din Maramureș, adunată de preotul I. Barlea, însoțită de culegeri de arii făcute de d-nii B. Barók și T. Bredeceanu. (Va urma.)

**Studii etnologice.** Câțiva membri ai Academiei de științe din Budapesta au vizitat tabera prizonierilor dela Strigoniu, pentru a face studii etnologice la prinzii din război ruși. Academicienii s'au întreținut cu soldații din părțile Uralului și au luat măsură la craniile tatarilor. Prizonierii s'au speriat la început, că li se va face te miri ce rău; dar s'au liniștit în curând, deosebi când au văzut, că li se dă și câte un bacșiș din partea vizitatorilor.

**Cu aceeași măsură.** În urma atacului din văzduh, săvârșit de avioane franceze asupra orașului Carlsruhe, presa pariziană cu toată bucuria ce a simțit-o la început, acum este cuprinsă de îngrijorare, că la Friedrichshafen germanii pregătesc o mare acțiune aeriană împotriva Londrei și Parisului, ca răspătimire pentru bombardarea orașelor germane.

**Curiozitate chirurgicală.** Se comunică din cercuri medicale militare, că pe teatrul războiului din Tirolul sudic un soldat a fost nimerit în cap de un glont, care i-a străbătut prin tâmpile amândouă și i-a găurit creierii. Rănitul, cu toate acestea, nu și-a pierdut conștiința și se crede cu siguranță, că în scurtă vreme va fi restabilit.

**Medicamente și daruri prizonierilor noștri în Sârbia.** În interesul soldaților noștri prizonieri în Sârbia baronul Spiegelfeld ca delegat al Crucii Roșii austriece a conferat în Martie la Sofia cu președintele Crucii Roșii sârbești, subcolonelul Subotic. S'a primit oferta monarhiei, de a se putea trimite medicamente și daruri pe seama prizonierilor austro-ungari. În temeiul înțelegerii făcute, s'au expedit încă în luna lui Mai transporturi mai mari în scopul numit.

**Nou ministru francez.** Din Paris se anunță, că ministrul președinte Viviani a început tratative cu fostul ministru de finanțe *Caillaux*, în scop ca acesta să intre în cabinetul actual. Poincaré s'ar învoi bueros, să i se dea un portofoliu lui *Caillaux*, care are și astăzi numeroși aderenți politici. Este cunoscut, că numitul *Caillaux* face parte din amicii păcii și declară la toate ocaziile, că trebuie să se pună sfârșit războiului cât mai de grabă.

**Boala regelui Greciei.** Știrile cele mai fantastice s'au publicat în presa europeană despre starea sanitară a suveranului Greciei. Regele Constantin, care a fost totdeauna bolnăvicios, s'a răcit și a fost necesitat să rămâie în pat. Atentatul dela Patras, săvârșit în contra regelui înainte cu câteva luni, n'a izbutit și suveranul a scăpat neatinș. Acum s'a bolnăvit de pleurită, împreună cu puroire. Mai târziu s'au arătat simptome de înveninarea sângelui. Fantazia populului a vorbit îndată despre „atentat cu pumnal otrăvit”. Poporul Greciei iubește foarte mult pe regele Constantin și îl ține de omul cel mai înțelept al țării. Știu grecii cu toții, că domniorul conduce politica externă, și că este aderent hotărât al neutralității.

**Dela Lemberg.** Citim în *Fremdenblatt*: Oșteri roși, ejuși în captivitatea noastră, spun că cercurile lor militare erau deplin convinse despre imposibilitatea de a pierde Lembergul. Capitala galițiană devenise pentru gândirea rusească un oraș rusesc; astfel cucerirea Lembergului a s'gduit greu încrederea în puterea proprie. Însă a-ma cea mai bună a Rusiei este masa ei enormă de oameni. Poate să mai treacă oarecare timp, până când desiluză și descurajarea vor copleși armata sa întreagă. Armata rusească este ca un mare buștean de lut, nesimțitor pentru lovituri. Dar acum i s'a pus păghia, care va ridica toată masa din temelie și o va rostogoli.

**Filantropia și înșelătorile.** Zarele din Milano descoper înșelătorile mari comise în Italia sub pretext de filantropie. Pretutindeni funcționează comitete de binefacere și reuniuni imaginare de umanitate, cari prin agenți adună contribuiri pe seama răniților și a familiilor celor plecați la război. Bani adunați se strecoară apoi în buzunarele acestor indivizi nerușinați. Sunt șarlatani, cari scot bani dela public sub titlul, că au venit din Trient, din țara „faiților apăsați”. În Turin se găsesc furnizori, cari au câștigat milioane de lire pentru articolele cumpărate de armata; totuși acești bogătați n'au dat în scopuri filantropice, decât sume bogătele de câte o sută de lire sau nici atâta. Familiile ostașilor trăiesc în cea mai neagră sărăcie.

**Bioscopul Apollo.** Luni și Marți în 28 și 29 Iunie r. 1915 mare program senzational: Industria în Madeira, după natură, colorat. Ospătarul păcăliti, comic. Lupta pentru existență, dramă socială în 3 acte. Prea bogat, comedie în 3 acte.

## Note și impresii.

**Atrocitățile și alcoolismul.** Un ziar din Lipsca încearcă a explica grozăviile ne mai nomenite, comise de cetățeni belgieni în războiul de-acum, mai ales prin sălbătăcirea produsă de consumarea băuturilor spirituoase. Belgia are 240 mii de birturi și cârciume. Va să zică 33 de belgieni se bucură de 1 local de rachiu și altă băutură alcoolică, sau 12 bărbați belgieni susțin câte 1 cârciumar.

Etă o țară pe cât de cultă, pe atât de coruptă!

**Un rămășag.** Când cu războiul ruso-japonez marele duce *Mihail* s'a rămășit cu țarul, nepotul său, și cu ceilalți membri ai familiei imperiale, că Rusia va ieși bătută din campania pornită în contra Japoniei. Rămășagul, o mie de butelii de șampanie, l-a dobândit.

Nu se știe, oare nu cumva marele duce *Mihail* s'a rămășit la fel și când cu izbucnirea actualului război? Șinsă de câștig ar avea nespuse de mare.

**Scenă din război.** Se distribuie ostașilor mâncarea. Fiecare ședea lângă vasul său de tinichia și sorbea tihnit mâncarea caldă. În văzduh, d'asupra lor, deodată s'arână aeroplanul dușman. Soldații se scoală repede și pleacă să se adăpostească la locurile lor. Unul singur nu se ridică, ci mănâncă mai departe neturburat și cu mare poftă. Camarazi îl văd și-i strigă: „Fugi, măi, că vine paserea de fier și te slujește!” „Las' să vie!” zise el înghițind neobosit.

Dupăce aeroplanul s'a făcut nevăzut, earăș îi strigă unul: „De ce ai stat cu mâncarea acolo, măi frate?”

„Ca să vadă paserea de sus, că nu perim de foame, și să spuie la muscali, că avem și pentru ei de prânz în belșug...” „Ș'apoi, las' pe noi, de nu i-om prinde!”

## Ostașul de fier în Sibiu.

Un șir de greutate și pedeci provenite din starea de război și din marea depărtare a Sibiului de liniile principale ale comerțului, au pricinuit, că figura de lemn a *ostașului* nostru nu a pătut fi gata până la începutul l. e., precum contemplam.

Acum însă putem conta, că pe la mijlocul lunii viitoare vom putea transforma figura de lemn (prin batre de cuie) în statuie de fier.

Într'aceea au încurs la comitetul de acțiune al întreprinderii nu numai foarte considerabile, dar chiar înălțătoare ofrande.

În urma prevenitoare mijlociri a comandantului militar Esc. Sa Locotenent-mareșalul campestru *Victor Nyegovan*, comanda noastră de corp de pe câmpul de luptă, a avizat toate trupele sale despre rid carea unui *ostaș de fier* în Sibiu. — Aceasta a fost de ajuns, ca bravele și eroicele noastre trupe să-și reamintească jertfele ce se aduc în patria lor pentru alinarea urmărilor războiului, prin ridicarea de ostaș în fier și să ne dea un înălțător exemplu de marinimie în favorul acțiunii *ostașului* nostru.

Pentru mulți comersanți, industriași, fabricanți etc. pe lângă acest sentiment de model de marinimie, manifestat de soldații noștri, va mai cădea în cumpănă și împrejurarea, că tocmai stările de război — mai mult ori mai puțin — li-au dat prilej la bogate câșturi materiale.

Intrucât pot servi de model susmenționatele ofrande din partea soldaților, să caracterizează prin faptul, că unii domni ofițeri au contribuit cu sume până la 50 K. — subofițeri până la 20. K., soldați simpli până la 10 K. așa că colecta de până acum a trupelor noastre de pe câmpul de luptă să apropie de 9200 K., — pentru cari marinimoase ofrande, comitetul de acțiune exprimă fiecăruia mulțumită și recunoștință.

S'au trimis din partea Bat. II./31 de infanterie K. 440. — Reg. Nr. 36 de artilerie K. 1413. — Companiile 2124, a regim. 31 de infanterie K. 27838. — trenul de Corp K 167752. — Coloana de alim. inf. Nr. 16. K. 478. — depoz. de cai Nr. 12. K. 20725. — d'viz. parc. de munții Nr. 16. K. 1352. — Diviz. II. de obuziere a regim. Nr. 12. K. 541.10. — Diviz. II. a regim. de husari Nr. 2. K. 125. — regim. de infanterie Nr. 50. K. 214130. — cadrul de întregire a regim. de husari Nr. 2. K. 200. — Diviz. 16. a trupelor de infanterie K. 330.

Aceste ofrande, precum și cele ce vor mai intra dela trupele de pe câmpul de luptă și corpurile întregitoare, vor fi eternizate pe scutul cu arme al *ostașului de fier* în Sibiu.

Afară de aceea se va bate pentru fiecare 30 fil. din sumele de sus, câte un cuiu normal în figura *ostașului*.

Cu toate acestea se mai cer 40—50 mii cuiu normale, ca *ostașul* să fie prefăcut complet în fier.

Observăm în fine, că se vor vinde numai cuiu a 1 K. (pentru soldați și subofițeri a 30 fil.)

Pe fiecare cuiu se pot imprima una sau două litere.

Pentru scutul în arme sunt prevăzute două feluri de cuiu mai mari, iar cingătoare *ostașului de fier* e compusă din plăci de metal în patru unghiuri, cari încă vin țintuite.

Cine cumpără un anumit număr de cuiu normale pentru sine, familia sa, ori pentru o persoană iuridică, și bate, respective lasă să fie bătute aceste cuiu, primește după numărul cuielor una sau mai multe plăci pentru cingătoare în mod gratuit.

Pe acestea pot fi gravate (imprimare) nume ori dedicații.

Prin aceasta se oferă ocaziune fiecărui amc al *ostașului*, fiecărui institut de bani, fiecărei societăți, ori corporațiuni etc. a promova în mod văzut deoparte filantropia, pentru invalizii din război, și de altă parte mult dorita înfăptuire a „*ostașului de fier*”.

Alte dispozițiuni detaiate vor apărea la timpul său înainte de a începe cu bătuterea cuielor.

Pentru ofrandele ce vor mai încurge la caserul comitetului, dl Wilhelm Zach, proprietarul institutului de uniformări (Strada Căminădiei Nr. 57), înainte, ori după ce va începe cu bătuterea cuielor, și pentru cari donatorul nu își prenotează ori nu își procură cuiu, va bate comitetul atâtea cuiu normale, câte corespund sumei donate.

Celelalte ziere românești sunt rugate a reproduce acest comuncat.

Comitetul.

## Cărți și reviste.

„**Cartea de Aur**”. Din valoroasa publicațiune a domnului *T. V. Păcățian*, intitulată: „*Cartea de Aur, sau luptele politice-naționale ale Românilor de sub coroana ungară*”, a apărut volumul ultim, al VIII-lea. P. S. Sa, Episcopul Caransebeșului, *Dr. Miron E. Cristea*, și a exprimat astfel părerea asupra acestei publicațiuni: „E o lucrare monumentală, care va fi mereu consultată în veacurile viitoare de nepoții, cari vor căuta trecutul părinților și al strămoșilor. Vor sorbi din ea, ca din un izvor curat, curaj și răbdare în luptele ce ne vor mai fi rezervate până la deplina mântuire națională a populului român, menit să mai joace un mare rol, atât cultural, cât și politic, în ostul Europei. *E munca stăruitoare de albină harnică depusă în aceasta lucrare*... În acest ultim volum al „*Cărții de Aur*” e tratată epoca dintre anii 1896—1910 și se cuprind în el vorbirile deputaților români rostite în dieta țării și discursurile Arhierilor noștri, rostite în casa magnaților. *Volumul a fost cenzurat și cuprinsul seu e nedificultat*. Peste câteva zile se va trimite abonaților. Prețul 12 coroane exemplarul broșat și 14 coroane exemplarul legat în pânză. Toate volumele (I—VIII) se pot comanda pentru prețul de 84 coroane exemplare broșate și 100 coroane exemplare legate. A se adresa autorului în Sibiu (Nagy-szeben).

## Din public.\*)

### Mulțumită publică.

În numele comitetului și al episcopiei parohiale din Oțena-Superioară ne ținem de dator. nță a publica, că domnul *Ioan Hențeg*, vicepreședintele sedrii orfanale comitatense în Sibiu, a dăruit pe seama bisericii noastre o iconă mare și frumoasă cu Isus Cristos și două (2) sfeșnice de argint, ca cuonă deperitoare pe mormântul iubitului și mult regretatului său fiu *Octavian*, iar daa și di *Aurel* și *Ana Simion* din Bozoviciu un prea frumos potir de aur, pe care sunt gravate literile: „Dăruit de Aurel și Ana Simion pentru încetarea războiului crâncen din 1914/1915”. Pentru aceste daruri sfinte dăruite cu cea mai creștinească dragoste, le exprimăm cele mai vi simțăminte de mulțumită și recunoștință.

Oțena-Sibiului, în 12/25 Iunie 1915.  
*Alexandru Vidrighinescu* Nicolae Oprisor  
paroh președinte. epitrop.

\*) Pentru cele publicate în rubrica această publicațiune nu primește răspunderea.

Nr. 226/1915.

(92) 2-3

**Concurs.**

Pe baza rezoluției consistoriale Nr. 424/1915 Școl. pentru întregirea postului învățătoresc la școala noastră din comuna Pricaz, lângă Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful român“.

Emolumentele împreună cu acest post sunt:

1. Salar fundamental de 120 cor. plătit în rate egale anticipativ, anume: 790 cor. din venitul dela casa alodială și 500 cor. ajutor de la casa arhidiecezană din dotațiunea dela universitatea săsească.

2. Cvarțir și grădină în natură.

Cel ales va fi dator a cerceta regulat sf. biserică Duminecile și sărbătorile cu elevii la sf. liturgie, va cânta răspunsuri liturgice și va îndeplini toate îndatoririle regulamentare.

Concurenții au a-și trimite la oficiul subsemnat recerșele lor în termenul arătat și a se prezenta spre a fi cunoscuți poporului.

Orăștie, la 14 Maiu 1915.

Oficiul protopresbiterial gr.-ort. român în conțelegere cu comitetul parohial.

**Vasile Domșa**  
protopresbiter.

Nr. 224/1915.

(89) 3-3

**Concurs.**

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a Vingard, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele sunt cele fasonate în tab. B. pentru întregirea dela stat.

Concurenții au să-și aștearnă cererile instruite conform normelor din vigoare, în termenul prefipt, subsemnatului oficiu protopresbiterial, și până inclusive 8 zile înainte de alegere să se prezente poporului în biserică spre a cânta, respective a celebra și cuvânta. Sebeș, 3/16 Iunie 1915.

Oficiul protopresbiterial al Sebeșului:

**Sergiu Medean**  
protopresb.

**Aviz.**

Avem onoare a aduce la cunoștință, că depozitul nostru de **mobile și atelierul de tapezier** se află tot în **strada Orezului Nr. 27.**

(88) 3-6 Cu toată stima:

**Horger & Kepp.**

În editura comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane, în traducere românească, făcută de dl Teodor V. Păcățian, redactorul „Telegrafului Român“ a apărut:

**Evangelia ca bază a vieții,**

celebra lucrare a lui G. S. Petrow, în care carte sunt tratate cu multă putere de convingere temele următoare: *Principiile fundamentale ale civilizațiunii. Educarea voinței în spirit creștinesc. Degenerarea morală. Sublimitatea evangheliei. Împărăția lui Dumnezeu.*

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană din Sibiu.** Prețul unui exemplar e 1 cor. 50 fileri pl s 5 fileri porto poștal.

Revânzătorilor li se dă 20% rabat.

**A apărut**

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

**Carte de rugăciune,**

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineața; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule“, etc.; rugăciunile mesei; Simbolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legată în coloare roșie și vânată cu 20 fileri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

*Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale oricărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din reșel, atât după cuprins, cât și după format și exterior.*

**A apărut**

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

**Acaftistul**

Preșintei Născătoarei de Dumnezeu și alte rugăciuni, cu binecuvântarea înalt Preasfințitului Domn Ioan Mețianu, arhiepiscop-mitropolit al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Ungaria etc.

În aceasta ediție augmentată, (471 pagini) se cuprind:

Rugăciunile dimineții, de seara și pentru fiecare zi din săptămână. Canonul de rugăciune de toate zilele. Rugăciunile dumnezeieștii Liturghii. Canon de pocăință către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune mai înainte de Ispovedanie. Învățătură pentru Ispovedanie. Rugăciunile sfintei umineături. Rugăciunile dușă sfânta cuminăcătura. Rugăciune către Domnul nostru Iisus Christos. Rugăciune din toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu. Acaftistul Domnului nostru Iisus Christos. Canon de umilință către Domnul nostru Iisus Christos. Acaftistul preasfintei de Dumnezeu Născătoare. Canon de multămită către preasfânta Născătoare de Dumnezeu. Canonul sfântului Nicolae. Cinstitul Paraclis al preasfintei Născătoarei de Dumnezeu. Canon de rugăciune către Igerul păzitorul vieții omului. Canonul de rugăciune ce se cântă către toate puterile cerești și către toți sfinții. Rugăciunile mesei. Rugăciune la deosebite ocașuni. Culegere de rugăciuni la felurite întâmplări. Sinaxariu pentru tot anul. Păsălia până la anul 1960 cu esplicare.

Se află în depozit spre vânzare la **Librăria arhidiecezană**, și se vinde legat solid și cu gust, în coloare roșie, cu 1 cor. 60 fil. Revânzătorilor li se dă 25% rabat.

Tipărit pe hârtie fină, se vinde cu preț de 1 cor. 80 fil.

La **Librăria arhidiecezană** în Sibiu,  
se află de vânzare:

**ALBUM**

de

**brodării și țesături românești.**

Compus și editat

de

**Minerva Cosma.**

Prețul 16 cor.

**Cărți nouă apărute**

se află de vânzare la

**Librăria arhidiecezană, Sibiu.**

Archibald, *Impresii de Căldorie*, note de omnăcăjit. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.

Boldor A., *Dare de samă* asupra mișcării literare pedagog. din anul școlar 1912/13. Prețul 30 fil. + 5 fil. porto

Bunea Dr. A., *Incercare de Istoria Românilor* până la anul 1382. Scr. ere postumă cu un Portret foarte bine reușit al autorului. Prețul 5 cor. + 20 fil. porto.

Caragiale I. L., *Teatru*, opere complete. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

*Cartea Verde*, textul tractatului de pace dela București 1913. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.

Cazaban A., *Intre Femeie și pisică*, novele. Prețul cor. 150. + 20 fil. porto.

Chirășescu M. I., *Grănicerul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Coșbuc G., *Fire de Tort*, poezii. Ediție nouă cu 100 pagini mai mare decât ediția anterioară. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Diamandy G., *Chemarea Codrului*, poveste vitejască în 3 acte. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.

Drăgescu Dr. I., *Pro patria*, *Povestire despre începutul și menirea neamului românesc*. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.

Dulfu P., *Grăia lui Novac*. Epopee alcătuită din cântecile de vitejie ale poporului român. Cu ilustrațiuni de A. Murnu. Ed. simplă cor. 150, ed. de lux cor. 250. + 20 fil. porto.

*Eroii Noștri*, pagini alese din istoria neamului. 3 broșuri à 30 bani. Broșura I conține: Războaiele între Români și Daci. Broșura II conține: Dacia sub Traian. Broșura III conține: Muntenia și Moldova, întâiele lupte cu Ungurii. Broșurile acestea sunt scrise pe înțelesul poporului. Porto 10 fil.

Farago Elena, *Din taina vechilor Răspântii*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Filipescu N., *Discursuri politice*, publicate de N. Pandelea. Vol. I. 1888-1901. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Flaubert G., *Salambo*, roman. Tradus de Ludovic Daus. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Galaction G., *Biserica din Răzoare*, novele și schițe. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Ghica Ioan, *Pământul și Omul*, ilustrat. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Goethe, *Faust*, tragedie. Traducere în versuri de Ion Gorun. Prețul 1 coroană. + 10 fil. porto.

Hamat Alexiu, *Noua lege militară*. Extras din lege și tâlcuirea ei. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Herz A. de, *Bunicul*, comedie în 3 acte. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Hodoș E., *Frumoasa din Nor*. și alte poezii. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.

Hodoș Z., *Masă ieftină*, gătitura mâncărilor de dulce și de post. Rețete de Bucate simple și bune. Prețul cor. 120. + 10 fil. porto.

Horia-Petra-Petrescu, *Văduvicioara* și alte șase monoloage pentru bărbați și dame tinere. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

*În Țeara lui Vlaicu*. Prinos pomierii lui Aurel Vlaicu. Prețul 80 fil. + 5 fil. porto.

Ionescu Șisești G., *Călător*. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.

Iorga N., *Note de Drum*. Prețul cor. 125 + 10 fil. porto.

Iorga N., *Istoria Statelor Balcanice în epoca modernă*, Lecții ținute la Universitatea din București. Prețul cor. 350 + 30 fileri porto.

Irimescu Căndești I., *Pe durmurile Cădrilaterului*, impresii și note. Prețul cor. 150 + 10 fil. porto.

Katargiu B., *Discursuri Parlamentare 1859-1862*. Prețul 3 cor. + 20 fil. porto.

Lazar Stefan, *Floarea Betuliei*, roman din epoca Asiro-Babiloniană. Traducere autorizată de Alexandru Ciura. Prețul cor. 180 + 10 fil. porto.

Lecca Haralamb G., *Dincolo. Din Dunăre în Balcani*. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

*Legea pentru Curtea de Casațiune și de Justiție*. Prețul 2 cor. + 30 fil. porto.

Locusteanu P., *Suntem Nebuni*, schițe umoristice. Prețul cor. 150. + 10 fil. porto.

Lovinescu E., *Aripa morței*, roman. Prețul cor. 180 + 10 fil. porto.

Lupaș Dr. I., *Șaguna și Eötös*, conferință ținută în sala festivă a gimnaziului din Brașov la 6 Decembrie 1913 și la „Asociațiunea“ din Sibiu la 8 Decembrie 1913. Prețul 50 fil. + 5 fil. porto.

Minulescu I., *De vorbă cu mine însu-mi*, poezii, cu desemnuri de Iser. Prețul 3 cor. + 10 fil. porto.

Moldovan S., *Ardealul II*, Ținuturile de pe Murăș. Prețul 90 fil. + 10 fil. porto.

Mureșanu Iacob, 1812-1887 *Album Comemorativ*. Prețul cor. 350. + 20 fil. porto.

Murnu G., *Istoria Românilor din Pind Vlahia mare 980-1259*, studiu istoric după izvoarele Bizantine. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Pătrășcanu D. D., *Timotei Mucenicul*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Pillat I., *Eternități de o clipă*, poezii. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Popescu General Al. Candiano, *Războiul Neatârării*, asaltul și luarea Griviței. Prețul 3 cor. + 30 fil. porto.

Pușcariu Ioan cavalier de, *Notițe despre întâmplările contemporane*. Broșată cor. 3, legată cor. 350 + 20 fil. porto.

Pușcariu Dr. II., Ioan de Preda, Dr. L. Borgia, Dr. I. Lupaș, Dr. Ioan Mateiu și Dr. S. Dragomir, *Contribuțiuni istorice privitoare la trecutul Românilor de pe pământul crăiesc*. Prețul 4 cor. + 30 fileri porto.

Rădulescu-Niger N., *Orfanii Neamului*, Roman Naționalist. Prețul 4 cor. + 20 fileri porto.

Sadoveanu M., *Priveliști Dobrogene*, novele. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Schiopul I. I., *Chestiunea polonă*. Rolul cooperativelor în lupta de conservare națională a Polonilor din Germania cu o hartă explicativă. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Sergent St. G., *Amintirile mele din Războiul pentru Independență*. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Simionescu-Râmniceanu M., *Propilele Artistice*, articole Teoretice și Dări de seamă. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.

Stanca Dr. S., *Pocăiții*, Studiu pentru combaterea sectei pocăiților. Prețul 4 cor. + 20 fil. porto.

Stoica G., *Alte vremuri*, schițe și povestiri. Al 3-lea volum din Biblioteca Scriitorilor dela noi care apare sub aspiciile „Asociațiunii“. Prețul 2 cor. + 20 fil. porto.

Suciu Em., *Țiganul la vânat*, comedie originală în două acte și *Arde în țigănie*, în versuri. Prețul 40 fil. + 5 fil. porto.

Theodorian Caton, *Povestea unei Odăi*, novele. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

Virgiliu, *Eneida*, tradusă în proză de N. Pandelea. Prețul cor. 250. + 20 fil. porto.

*Vitejiile lui Mihai-Vodă*, documente publicate de Nerva Hodoș. Prețul 1 cor. + 10 fil. porto.

Vlahuță A., *Dreptate*, novele. Ediția I-ă a acestei cărți s'a trecut în decurs de vreo câteva zile toate și a eșit deja ediția II-a în 5-6 mii de exemplare. Prețul 2 cor. + 10 fil. porto.

La **Librăria arhidiecezană, Sibiu**, se află de vânzare editura proprie:

**EVANGELIA**

legătură foarte fină în catifea, coloare bordo, cu patru evangeliști în față și la mijloc restignirea, tot aceiaș și în dos, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **150 cor.**

Aceiaș legătură cu patru evangeliști, restignirea la mijloc, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **135 cor.**

Aceiaș legătură, în față cu patru evangeliști și la mijloc restignirea, iar în dos cu patru nasturi și la mijloc cu o cruce, foile aurite, cu copcii, în o frumoasă cutie de păstrat **100 cor.**

Evangelia legată în piele Chagrin pe ambele părți imprimată evangeliștii și la mijloc restignirea, foile aurite, cu copcii cu cutie de păstrat **38 cor.**

Evangelia legată în piele roșie, cu cadru aurit și la mijloc cu o cruce imprimată, foile colorate galben, cu copcii **27 cor.**